

Cement, men den er meget kostbar, og den forvandler Kørlægningen paa det paagjældende Sted til kun at være en Vandledning, og Kørlægningen berøves sin sande Charakter, at være en Tørlæggen af det paagjældende Forbstrykke. Jeg troer ikke, at det har stor Vanskelighed ved, naar man gennemgaaer Bestemmelserne i Forordningen af 1794 og sammenholder dem med vort Agerbrugs nuværende Udvikling, at kunne paavise mange andre Mangler end de af mig nævnte. Jeg erkjender altsaa fuldkommen, at vore nugjældende Hegnsbestemmelser trænge til Revision, og saafremt der i denne Samling var rettet Spørgsmaal til mig om, hvorvidt jeg saae mig istand til i en nær Fremtid at forelægge et samlet Forslag om forandrede Hegnsbestemmelser, saa vilde jeg, dersom jeg ikke frygtede for ved min Udtalelse at komme til at binde min Eftermand, have liden Betænkelighed ved at udtale, at saadant Revisionsarbejde skulde blive foranlediget af mig. Smidlertid erkjender jeg, at der igjennem det foreliggende Lovforslag kan, trods dets ringe Omfang, naar det modtager, hvad jeg anseer for passende og nødvendige Forandringer, opnaaes Noget i den Retning, hvori jeg kunde ønske Hegnslovgivningen udviklet; men den ærede Forslagsstiller vil vistnok ogsaa erkjende, at det for mig maa være den usfravigelige Betingelse for at gaae ind paa en stykkevis Ordning af dette Forhold, at den kan bringes i Harmoni med den samlede Ordning af Forholdet, saaledes som det i sine store, almindelige Træk nu staaer for mig.

H. M. Petersen: Jeg troer ikke, at det ærede Medlem fra Erø (Steenstrup) vilde opnaae at faae Lovforslaget gjort kortere ved at gaae den Vej, han antydede. Desuden er det jo altid lidet ønskeligt i en Lov at henvise til andre Love mere end høist nødvendigt. Dette er Grunden, hvorfor jeg ikke kan gaae den Vej, det ærede Medlem har betegnet. Det er derimod muligt, at han har Ret i, at der er et Punkt, som jeg ikke har medtaget, men som burde have været medtaget. Hovedsagen er for mig ganske vist at komme de skadelige Hegn tillids og at forhindre, at den, hvis Pligt det er at vedligeholde et Hegn, kan gjøre sig en Fordeel paa sine Naboers Bekostning ved at opelste store levende Hegn. Det er blevet ud-

talt af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (K. Pedersen), at dette ikke vil kunne naaes, i alt Fald uden ved at — jeg huster ikke nogle Udtrykkene — anvende en streng Fortolkning af § 1; men det forekommer mig dog, at det simpelthen maa kunne naaes ved den Redaction, som jeg har bragt i Forslag. Jeg skjønner ikke rettere end, at, naar der i § 1 staaer: „et Hegns Bestaffenhed,“ og det saa derefter i § 5 er udtalt, at den tagne Bestemmelse skal indeholde Regler for Hegnets Høide og Brede, det da maa være utvivlsomt, at ogsaa den Beplantning, der er paa Hegnet og udgjør en integrerende Deel af samme, kommer med ind under denne Bestemmelse, og altsaa vilde som Følge deraf de Autoriteter, der have at tage Bestemmelse paa Stedet, ogsaa kunne tage den Bestemmelse: Den Pål, der er 20 Alen høi, den skal Du kappe, og i Fremtiden maa den ikke være høiere end 5 à 6 Alen. Dette har været min Tanke med mit Forslag, og jeg skjønner ikke rettere, end at det ligger i Ordene; men er det ikke Tilfældet, at de ere klare nok, saa er det mit højeste Ønske, at de maae blive klarere. Den hele Hegnsforordning er en gammel Forordning. Der har vistnok været Tider, hvor den, saaledes som flere have udtalt, har været hensigtssvarende, men den bærer dog nu altfor meget Alverdommens Præg. Jeg har imidlertid ikke turdet driste mig til at foretage synderlige Forandringer i denne gamle Bygning, endstige rive den heelt ned, medens jeg dog skal indrømme, at der findes mange brugbare Materialier deri til Hjælp til at opføre en ny. Jeg har nøiedes med at søge opført en lille Tilbygning, som jeg efter mit Skjøn troede vilde afhjælpe de Mangler, som idetmindste jeg finder ere de største. Jeg havde netop tænkt paa her i Lovudkastet at give mere bestemte Regler for Hegnens Bestaffenhed, end der er udtrykt i § 1 og følgende Paragrapher i den nu gjældende Hegnsforordning, men jeg har opgivet det, fordi jeg indseer, at hvad der passer og er ønskeligt for een Egn, ikke kan passe for en anden, og naar man giver bestemte Regler, som ikke af de stedlige Autoriteter, enten det er den ene eller den anden, kunne fraviges, handler man efter min Mening urigtigt. Det er en Feil, som